

LEBRIS

We know
books

Harap-Alb

Adaptare după
ION CREANGĂ

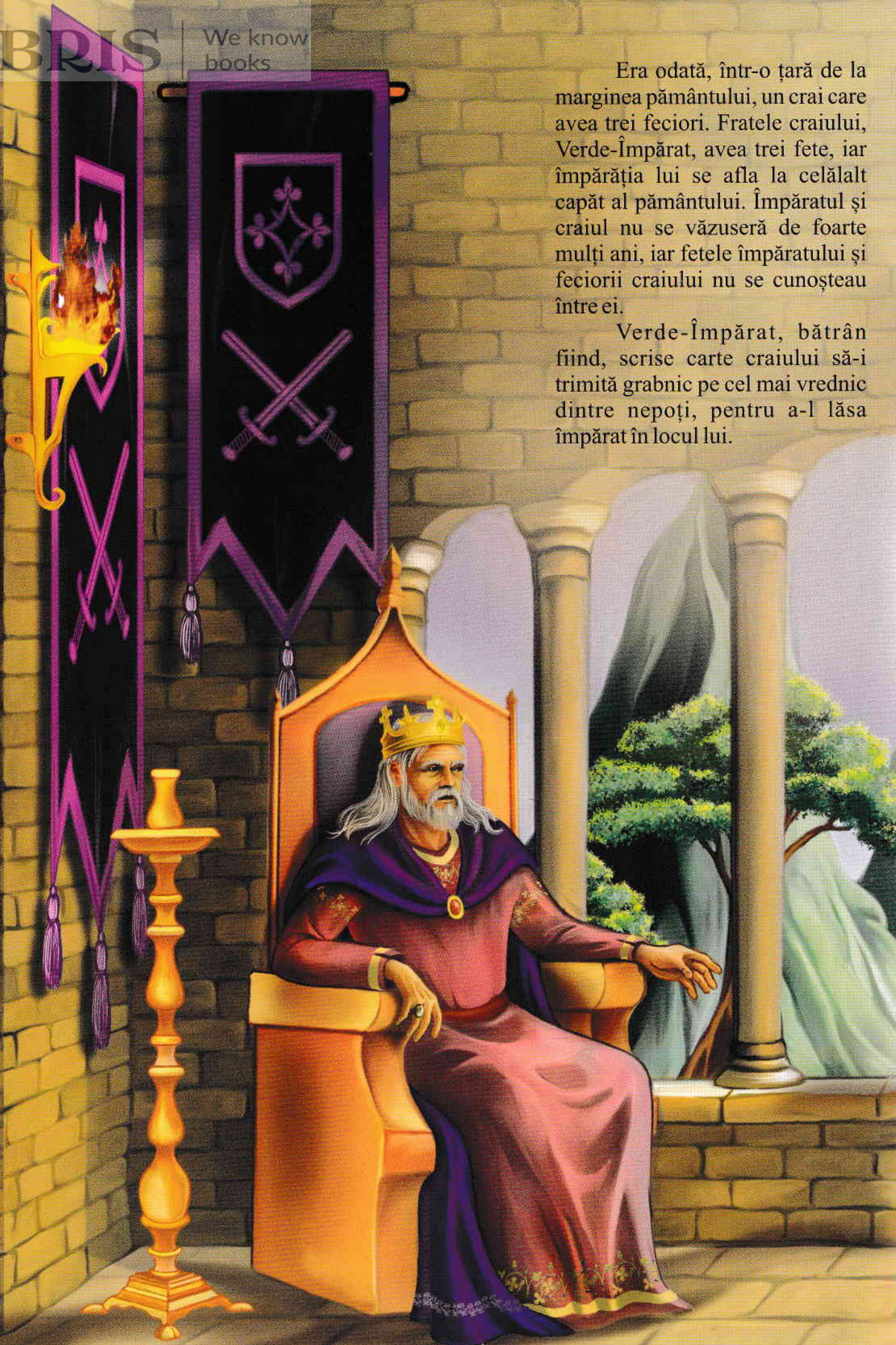
Ilustrații de Dana Popescu

EDITURA ROXEL CART

Era odată, într-o țară de la marginea pământului, un crai care avea trei feciori. Fratele craiului, Verde-Împărat, avea trei fete, iar împărăția lui se afla la celălalt capăt al pământului. Împăratul și craiul nu se văzuseră de foarte mulți ani, iar fetele împăratului și feciorii craiului nu se cunoșteau între ei.

Verde-Împărat, bătrân fiind, scrisese carte craiului să-i trimită grabnic pe cel mai vrednic dintre nepoți, pentru a-l lăsa împărat în locul lui.

Craiul își chemă la el feciorii și le zise:

– Care dintre voi se simte destoinic a împărăți peste o țară ca aceea, are binecuvântarea mea de a merge să îndeplinească voința moșului nostru.

– Tată, eu cred că mie mi se cuvine această cinste, pentru că sunt cel mai mare, spuse feciorul cel mare.

– Bine, dragul tatei, mergi cu bine!

La feciorul cele trebuitoare, sărută mâna tătâne-său și pornește spre împărăție. Craiul, vrând să-i încerce vitejia, se îmbracă într-o piele de urs, încălecă pe cal, o luă pe altă cale și se băgă sub un pod, de unde ieși înaintea feciorului, mormăind de mama focului. Neputând să mai țină în frâu calul speriat, fiul cel mare al craiului se întoarse rușinat acasă.

– Se vede lucru că nici tu nu ești de împărăție, nici împărăția de tine! zise craiul.

– Tată, zise atunci feciorul mijlociu, mă duc eu!

– Ai toată voia de la mine, fătul meu!
Cearcă și vezi cum ți-o sluji norocul.

Își luă feciorul cele de trebuință și porni. Când ajunse la pod, iaca și ursul: mor! mor! mor! Calul începu a sări în două picioare, a necheza și a forăi pe nări. Feciorul mijlociu se lăsă și el de împărăție și se întoarse rușinat acasă.

UBRIS

We know
books

Zâna-Zorilor

Adaptare după
IOAN SLAVICI

Ilustrații de Dana Popescu

EDITURA ROXEL CART

A fost odată un împărat cu trei feciori. El râdea cu ochiul drept și plângea cu stângul. Petru, feciorul cel mic, își rugă frații, pe Florea, cel mare, și pe Costan, cel mijlociu, să-l întrebe pe împărat de ce plânge cu un ochi și râde cu celălalt. Niciunul nu cuteză, așa că mezinul se duse el. Atunci, bătrânul îi spuse blând:

– Fătul meu, ochiul drept râde când vede ce luceferi de feciori am, iar cel stâng plânge pentru că mă tem că nu veți fi în stare să conduceți țara în pace și să o apărați de dușmani. Dar dacă îmi veți aduce apă de la fântâna Zânei-Zorilor, cu care să mă spăl pe ochi, amândoi vor râde mereu, căci voi știți că mă pot bizui pe voi!

Petru le spuse fraților, iar Florea încălecă și plecă, zicându-le:

– Dacă nu voi veni într-un an, o lună, o săptămână și o zi cu apa, să veniți după mine.

Și merse Florea trei zile și trei nopți până dădu de prăpastia adâncă ce împrejmuia împărăția. Acolo era o singură punte, păzită de un balaur cu trei capete...

După un an, o lună, o săptămână și o zi, Costan plecă și el după fratele său. Nu se mai auzi nimic de cei doi frați.

Într-o bună zi, Petru îi zise tatălui său:

– Mă duc să-mi încerc și eu norocul!

Ajuns la punte, Petru găsi balaurul, care acum avea șapte capete și era mai înfricoșător ca niciodată. Băiatul se repezi la el cu sabia și cerul se umplu de foc. Abia reuși să scape de lighioană și se întoarse acasă, ca să ia un cal mai bun. Baba Bârșa, doica sa, îl povățui:

– Petre, vei putea ajunge la fântâna Zânei-Zorilor doar dacă vei călări pe calul tatălui tău, împăratul. Mergi, întreabă unde e, încalecă și du-te!

– Cincizeci de ani trecură de când am fost eu june, zise împăratul. Cine știe pe unde au putrezit oasele murgului meu. Nu mai am decât cureaua din frâu, în podul grajdului.

LIBRIS

We know
books

Punguța cu doi bani

Adaptare după ION CREANGĂ

Ilustrații de
Dana Popescu

EDITURA ROXEL CART

A fost odată un moș și o babă. Baba avea o găină, iar moșul un cucuș. Găina babei se oua și de două ori pe zi, astfel că baba mânca mereu ouă, iar moșneagului nu se îndura să-i dea vreunul. Într-o zi moșneagul îi zise supărat:

- Măi babă, ia dă-mi și mie niște ouă, ca să-mi prind pofta...
- Da' cum să nu! zise baba, dacă ai poftă de ouă, bate-ți și tu cucușul să se ouă, că eu așa am bătut găina mea și uite ce de ouă îmi face...

LBRIS

We know
books

Sarea în bucate

de Petre Ispirescu

repovestire de Lucian Pricop

ilustrații de Dana Popescu

EDITURA ROXEL CART

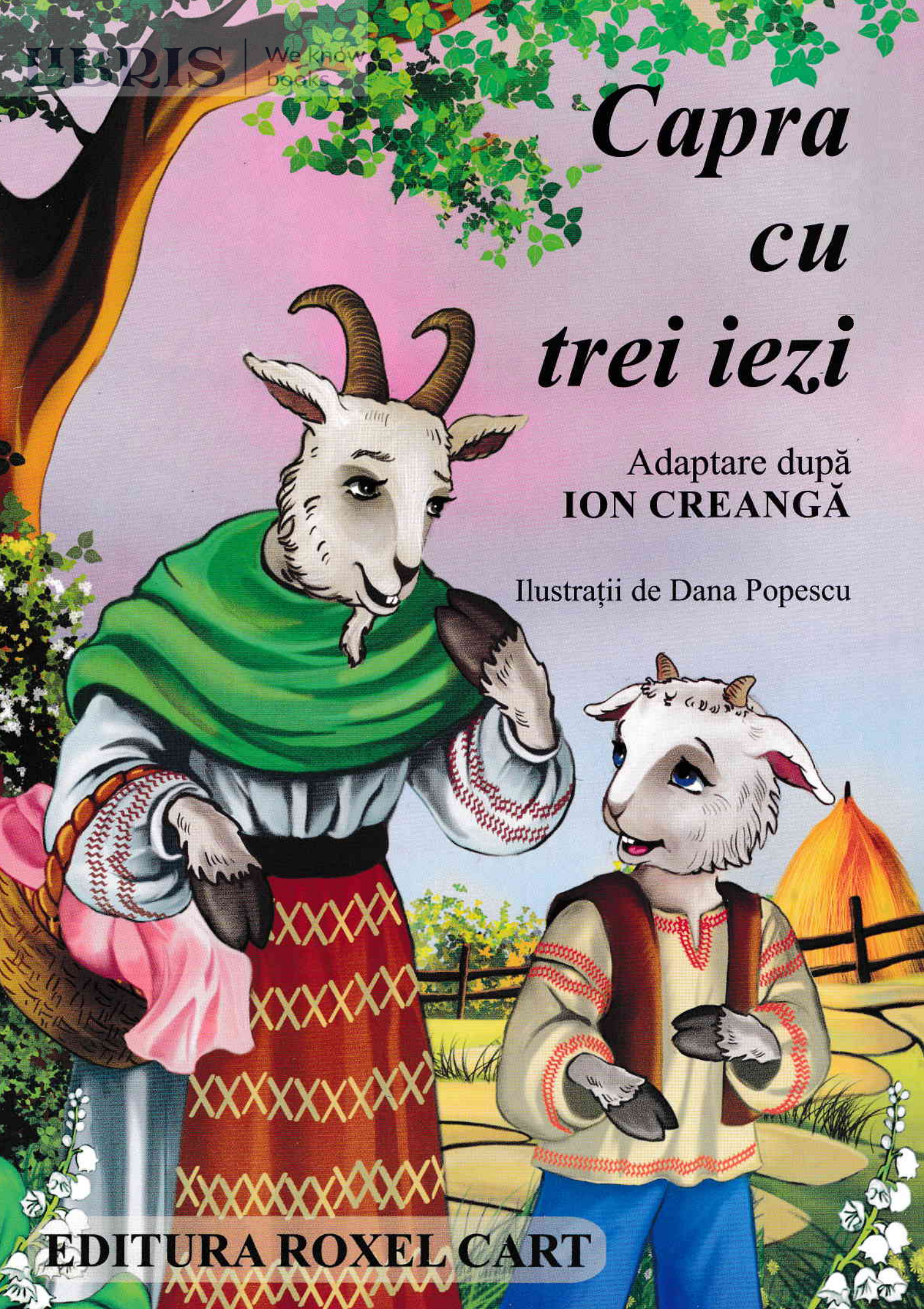
A fost odată pe când făcea plopușorul pere și răchita micșunele, când se băteau urșii în coadă, când se luau de gât lupii cu mieii de se sărutau, înfrățindu-se, când se potcovea puricele la un picior cu nouăzeci și nouă de oca de fier și s-arunca în slava cerului, de ne aducea povești, a fost odată un împărat.

Acesta avea trei fete, pe care le creștea singur, fiindcă împărăteasa murise, iar pe fete le iubea mult de tot.

Într-o zi, împăratul a pus fetelor o întrebare: „Cum mă iubești tu pe mine?” Atunci fata cea mare a răspuns că îl iubește ca mierea, fata mijlocie a zis că îl iubește ca zahărul, iar fata cea mică a spus: ca sarea în bucate...

LIBRIS

We know
books

Capra cu trei iezi

Adaptare după
ION CREANGĂ

Ilustrații de Dana Popescu

EDITURA ROXEL CART

LEPIS

We know
books

fost odată ca niciodată o capră care avea trei iezișori. Iedul cel mare și cel mijlociu erau obraznici de dădeau prin băț, pe când cel mic era tare cuminte și harnic. Și, într-o zi, capra îi chemă la ea și le zise:

– Dragii mamei copilași, iaca, eu mă duc în pădure să aduc de-ale gurii. Voi să încuiați ușa după mine și să nu cumva să deschideți, până nu mă veți auzi cântând:

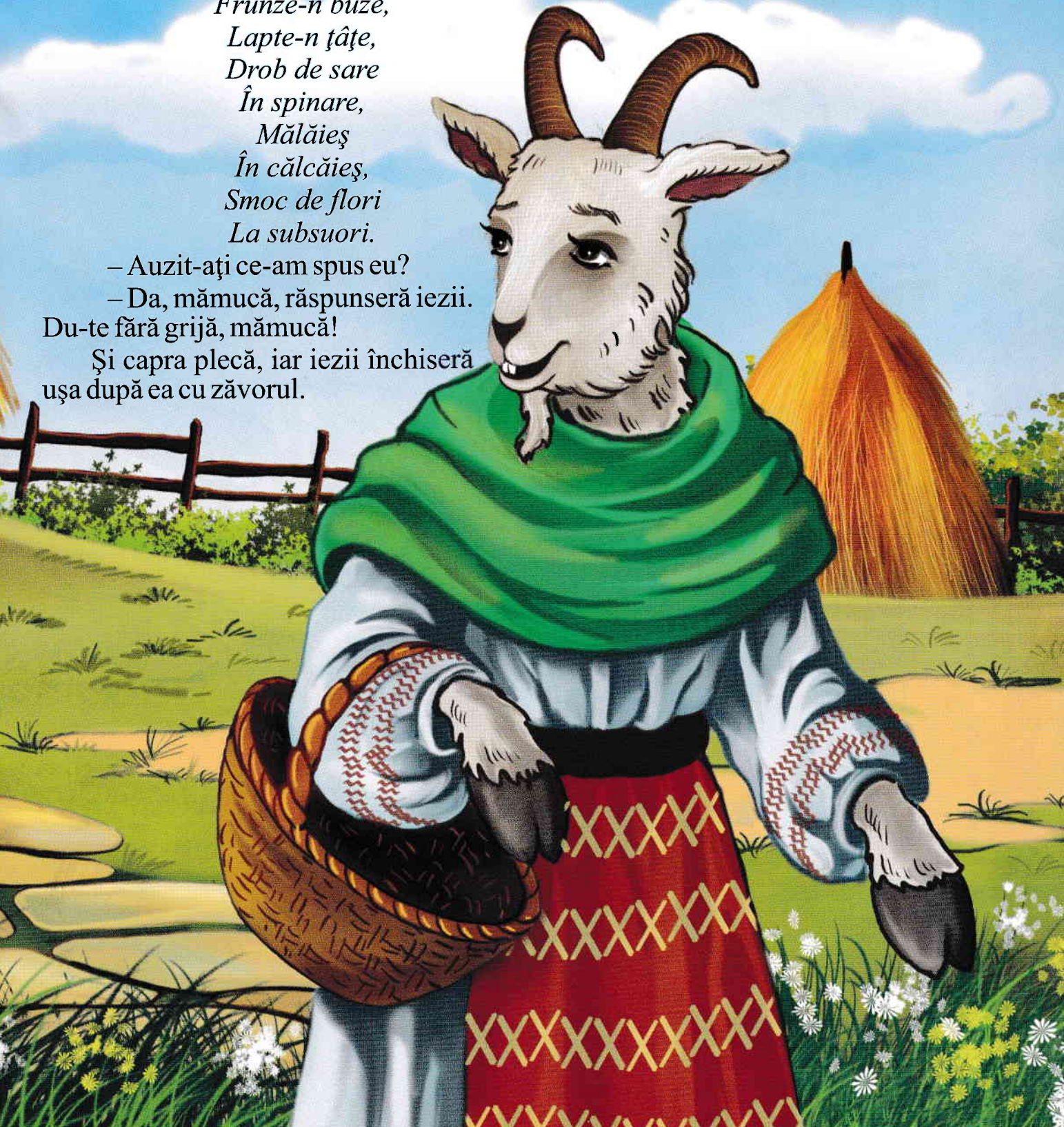
*Trei iezi cucuieți,
Ușa mamei descuieți,
Că mama v-aduce vouă,
Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș,
Smoc de flori
La subsuori.*

– Auzit-ați ce-am spus eu?

– Da, mămucă, răspunseră iezișii.

Du-te fără grijă, mămucă!

Și capra plecă, iar iezișii închiseră ușa după ea cu zăvorul.

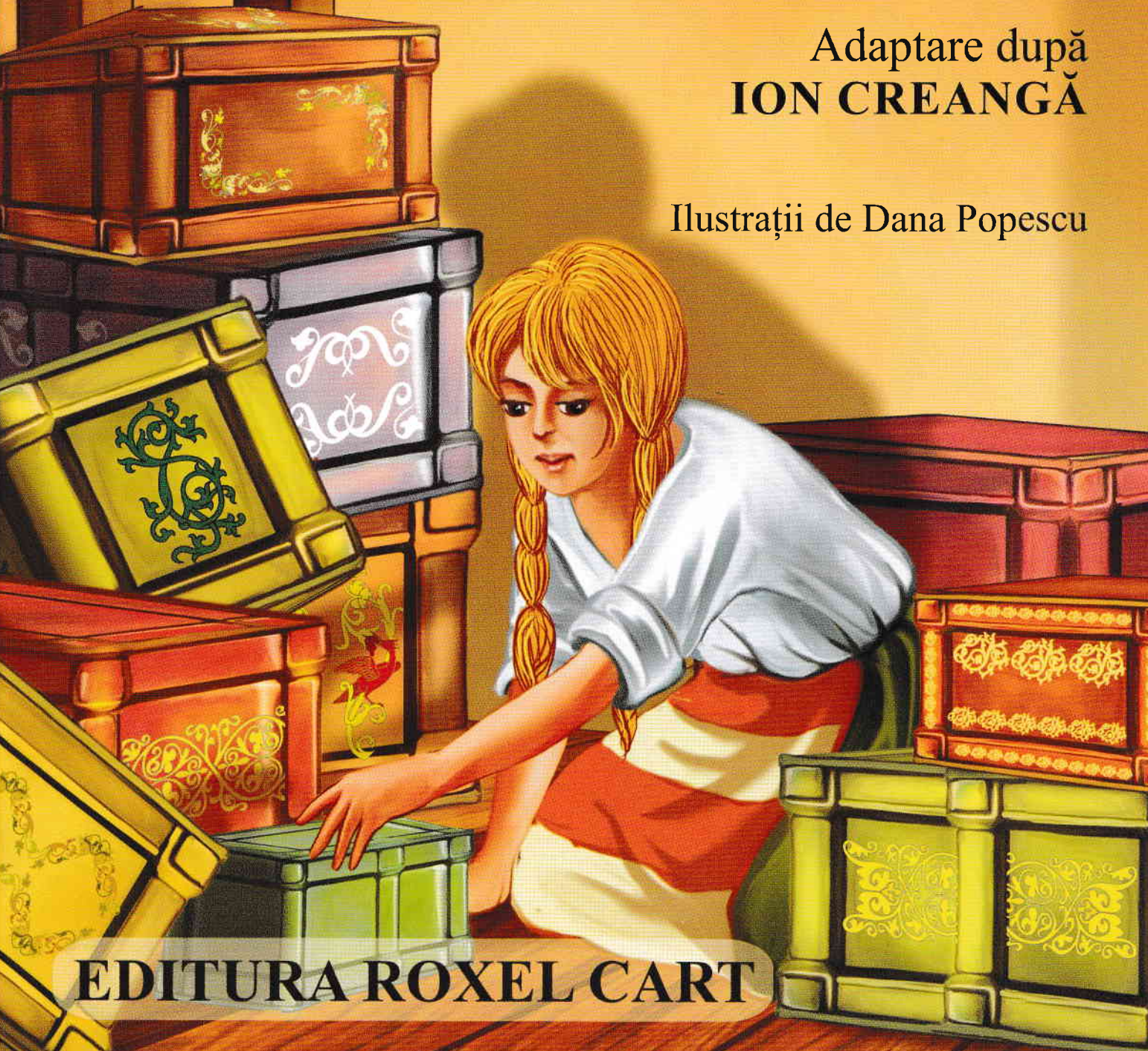
LBRIS

We know
books

Fata babei și fata moșneagului

Adaptare după
ION CREANGĂ

Ilustrații de Dana Popescu

EDITURA ROXEL CART

A fost odată ca niciodată un moșneag și o babă. Și amândoi aveau câte o fiică din altă căsătorie. A babei era leneșă și rea la suflet, pe când a moșneagului era o mândrețe de fată, harnică și cu un suflet să-l pui la rană.

Fata babei se uita-n oglindă cât era ziuica de lungă, lăudându-se singură cât îi de frumoasă. Fata moșneagului, în schimb, trebuia din răsărit până-n apus: fă aia, du aia, adu cealaltă...

Iar baba n-o suferea deloc pe fata moșneagului. Împreună cu odrasla ei, puse la cale de-l convinseseră pe moșneag că fata lui e îndărătnică și rea, că nu face nimic pe lângă casă și că cel mai bine ar fi s-o alunge de-acasă.

Moșul, cu inima îndoită, dorind să-i facă babei pe plac, își gonește fata de acasă...

LIBRIS

We know
books

BOBIS

We know
books

Ursul păcălit de vulpe

Adaptare după **ION CREANGĂ**

Ilustrații de Dana Popescu

EDITURA ROXEL CART

LIBRIS

We know
books

A fost odată ca niciodată o vulpe vicleană ca toate vulpile. Și ce-și spuse ea, cumătra: „Ia să găsec eu un fraier care să-mi dea de mâncare!” Zis și făcut!

Porni ea pe drum și, la un moment dat, văzu o căruță plină cu pește. „Asta da masă regească pentru mine!”, se bucură ea și sări, fără să o vadă căruțașul, direct în căruță.

După ce se ospătă cum se cuvine, își alese câțiva pești mai acătării, pentru zile negre, sări din căruță și porni înapoi pe drum...

